

[Laurits Knudsen.]

imod, at Herberger og Arbejdshjem, som har bestaaet i en længere Aarrække, skal indsende Andragende om Tilladelse til fortsat Virksomhed. Jeg kan ikke indse, at dette Spørgsmaal eller Inspektørspørgsmaalet skulde være tilstrækkeligt Grundlag for, at man stadig lader Sagen ligge.

Jeg skal i øvrigt rent foreløbig nøjes med at sige, at jeg taler de rejsendes og de arbejdsløses Sag paa Baggrund af egne Oplevelser og Erfaringer. Jeg vil meget henstille til det høje Landsting, at man vedtager det foreliggende Forslag i denne Rigsdagssamling. Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Lisbet Hindsgaul: Vor Stilling til Gennemførelsen af dette Lovforslag er uændret den samme, som mit Partis Ordfører ved tidligere Lejligheder har givet Udtryk for her i Tinget. Personligt skal jeg kun tilføje, at jeg vil være betænkelig ved at støtte den højtærede Ministers Lovforslag — af flere Grunde, men da særlig af enkelte, som jeg her skal holde mig til.

Jeg tror, det vilde være meget farligt og af yderst tvivlsom Virkning, om man paa dette særlige Omraade greb ind fra Statens Side i et Arbejde og i en Opgave, som uafviseligt er præget af den private, den frivillige menneskelige Interesse for Personer, der forskyldt eller uforskyldt er kommet ud i hjemløse, ulykkelige Forhold. Jeg har ved et nærgående Arbejde til dette haft Lejlighed til at besøge flere Herberger, desværre ikke saa mange, som jeg i Dag kunde ønske det, og jeg har paa den Maade erhvervet mig det Hovedindtryk, at der fra de ledende Menneskers Side, de Mennesker, som har taget dette livsvigtige Arbejde op, er ydet en uegennyttig, almenmenneskelig Indsats af uvurderlig samfundsmæssig Betydning. Derfor vilde det efter min Overbevisning være et Misgreb, om man her greb forstyrrende ind med en Kontorledelse, et Statstilsyn, som ingen i dette Øjeblik kan bedømme Rækkevidden af, endsige indkredse Rammerne for. En nærliggende Følge af dette vilde være — saaledes er mit Indtryk og min Opfattelse —, at den Arbejdsglæde, der hidtil har drevet Værket, vilde blive svækket og nedbrudt til ubodelig Skade for den Gerning, der er saa nødvendig i Dag og desværre vist bliver lige saa nødvendig i Fremtiden. Jeg tror heller ikke paa, at den besøgende vilde have Gavn af eller vilde kunne gøtere, at Staten greb kontrollerende og administrere-

rende ind. Jeg finder det meget mere nærliggende at antage, at Arbejdshjem og Herberger af den Karakter, som de dog i store Træk har i Dag som private Steder, Fristeder for den søgende, for den hjemløse, for den arbejdsledige, vil blive foretrukket af langt den største Del af de Mennesker, som i kortere eller længere Tid er tvunget til at leve deres Liv paa denne Maade. Og med Hensyn til de eventuelle Mangler ved de praktiske og hygiejniske Forhold tror jeg i hvert Fald med Hensyn til de sidste, de hygiejniske Forhold, som dog er de vigtigste i denne Betragtning, at Sundhedsvedtægterne sammen med det lokale Tilsyn vil være den bedste Borgen for, at der ikke sker saa store Uregelmæssigheder her, som det befrygtes fra anden Side.

Dette er den rent menneskelige Side af Sagen. En anden Side, som i disse Aar er af ikke mindre Betydning, og som der ikke mindre maa tages Hensyn til, er den økonomiske Side. Her maa mit Parti med den økonomiske Linie, vi har fulgt og fremdeles vil følge, advare mod enhver yderligere Belastning af Budgettet. Jeg anfører blot de Millionbeløb, som Socialreformen allerede kræver. Disse Tal understreger ubønhørligt Nødvendigheden af den nøjeste Overvejelse af, hvilke Udgifter der kan undgaaes, og til disse hører efter mit Partis Opfattelse saa absolut Udgifterne til den foreslaaede Centralmyndighed, Ansættelsen af en Inspektør, som skal føre Tilsyn med Herberger og Arbejdshjem.

At der vil kunne findes Omraader, hvor Forbedringer kan være paakrævet, vil jeg dog slet ikke bestride, og jeg kan derfor ganske slutte mig til de to ærede foregaaende Ordføreres Forslag om, at der nedsættes et Udvalg, idet jeg paa mit Partis Vegne kan tilsige, at vi vil gaa ind i et Arbejde for at søge opnaaet de bedst mulige Resultater paa dette Omraade.

Veistrup: Jeg skal ikke ofre mange Ord paa den foreliggende Sag, saa meget mindre som det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde opmærksom paa, at det er paa femte Aar, dette Forslag kommer til Behandling paa Rigsdagen. I øvrigt kan man ikke paastaa, at der her i Tinget er nogen overvældende Interesse for Forslaget, da det i saa Fald ganske sikkert havde været vedtaget i dette Øjeblik. Der er jo stærk Uenighed om, hvor paakrævede de Foranstaltninger er, der her er Tale om. For et Par Aar siden var et Udvalg, nedsat angaaende et Forslag af lig-